

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714207493
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714207493.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú J. W., dieťa J. Q. nar. XX.XX.XXXX t.č. na materskej dovolenke bytom C. H., W. XXX/XX a I. W. nar. XX.XX.XXXX, čiastočného invalidného dôchodcu, bytom S. nad D., C. R. XXXX/XXX, maloletá zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom sociálnych vecí a rodiny v C. H., na odvolanie matky, proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. januára 2015 č.k. 6P/56/2014-54 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom znížil výživné od otca na maloletú zo sumy 80,-Eur na 40,-Eur mesačne od 01.02.2015. Zároveň vyslovil, že tým došlo ku zmene rozsudku tamojšieho súdu zo dňa 27.04.2011 č.k. 11P/131/2010-25 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.09.2011 č.k. 19CoP/66/2011-37. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že od poslednej úpravy výživného nastala zmena pomerov v tom, že otec maloletej sa v dôsledku choroby chrbtice stal čiastočne invalidným a je poberateľom dôchodku vo výške 114,80 eur mesačne. Okrem maloletej má vyživovaciu povinnosť aj k ďalšiemu dieťaťu, ktorého matka je poberateľkou materského príspevku. Je nemajetný a hoci jeho ošetrojúci lekár uviedol, že by mohol vykonávať určité zamestnanie, v súčasnej dobe nie je predpoklad, že by si primerané zamestnanie našiel. Zároveň vyslovil názor, že zmenu pomerov nezapríčinil otec dieťaťa svojim nezodpovedným správaním, a preto bolo povinnosťou súdu návrhu vyhovieť a znížiť výživné na sumu 40,- eur mesačne.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla jeho zmenu a zamietnutie návrhu. V odvolaní zdôrazňovala, že od posledného rozhodnutia došlo práve k zmene pomerov na strane maloletej, ktorá je staršia a potrebuje viac prostriedkov. Podľa jej presvedčenia nenastala zmena pomerov na strane otca dieťaťa, ktorý sa vyhýbal práci a účelovo opustil prácu pred rozhodnutím súdu prvého stupňa. Ďalej uviedla, že ani doteraz si pravidelne neplnil vyživovaciu povinnosť a dlh na výživnom predstavuje 1.124,- eur.

Otec maloletej vo svojom vyjadrení navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že práci sa nevyhýba, ale naopak sústavne sa pokúša primeranú prácu pre seba zabezpečiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez

nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa vec správne posúdil podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého možno zmeniť súdne rozhodnutia a dohody o výživnom v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné rozhodnutie vychádza pritom zo zásady, že výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase vydania súdneho rozhodnutia o výživnom. Plynutím času však môže nastať ako zmena na strane pomerov osoby oprávnenej na výžive ak (s pribúdajúcim vekom ak nárastom odôvodnených potrieb v dôsledku pribúdajúceho veku alebo zmeny typu navštevovanej školy) alebo na druhej strane zmena na strane osoby povinnej na výžive (zvýšenie príjmu, prípadne zmena majetkových pomerov alebo vyživovacích povinností).

Súd prvého stupňa konštatoval v súlade so spisom, že výživné od otca na maloletú bolo určené sumou 80,- eur mesačne od 01.02.2011. Je nepochybné, že od tejto úpravy výživného uplynula doba štyroch rokov, v dôsledku čoho treba prisvedčiť názoru matky maloletej, že nastal nárast odôvodnených potrieb maloletej, a to v každej oblasti ich uspokojovania čo by zakladalo dôvod aj na zvýšenie výživného.

Zmena pomerov na strane osoby oprávnenej však na druhej strane musí vždy korešpondovať aj s pomermi na strane osoby povinnej, t.j. či táto osoba je schopná bez vlastného zavinenia výživné ustanovené súdom plniť.

Výživné vo výške 80,- eur mesačne bolo stanovené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/131/2010-25 zo dňa 27.04.2011 za stavu, že príjem otca predstavoval 400,- eur mesačne a nemal ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

V čase, keď sa otec maloletej domáhal zníženia výživného (jeho návrh bol zamietnutý rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.04.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19COP/63/2013) bol otec maloletej nezamestnaný a poberal len dávku v hmotnej núdzi.

Súd prvého stupňa správne považoval za podstatnú zmenu pomerov na strane otca maloletej tú skutočnosť, že od 06.10.2014 sa stal čiastočne invalidným a bol mu priznaný invalidný dôchodok v sume 112,10 eur mesačne, a neskôr zvýšený na 114,80 eur. Vyplynulo zo správy ošetrojúceho lekára, že má chronické problémy s pohybovým a osovým aparátom, ktoré sú a budú dlhodobé, teda budú kolísať a vyžadovať dodržiavať režimové opatrenia. Zároveň uviedol, že niektoré činnosti, a to hlavne fyzicky namáhavá práca sú limitované jeho zdravotným stavom, avšak je celá škála činnosti môže vykonávať.

Z celkovej sumy, na ktorú znížil súd prvého stupňa výživné t.j. na 40,- eur mesačne, ktorá suma nie je totožná s minimálnym výživným, ktoré je povinná platiť každá osoba bez ohľadu na príjem, je zrejmé, že táto suma zároveň za situácie, keď otcovi dieťaťa medzičasom pribudla aj ďalšia vyživovacia povinnosť je takou sumou pri ustálení ktorej bola zohľadnená aj tá skutočnosť, že je iba čiastočne invalidným dôchodcom a podľa oznámenia lekára, má možnosť vykonávať určité práce.

Súd prvého stupňa tak znížil výživné od otca na sumu, ktorá zodpovedá jeho súčasným zárobkovým, majetkovým a osobným pomerom, ktoré mu reálne umožňujú výživné plniť. Tieto pomery neodôvodňujú platenie výživného na maloletú v takej sume, ktorá by zodpovedala odôvodneným potrebám maloletej, avšak v záujme predpokladu reálnej vykonateľnosti súdnych rozhodnutí o výživnom takouto sumou nie je možné zaviazat' otca na platenie výživného.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.